

Nemoč in (ne)pomoč svojcem bolnikov z demenco - delavnica

Jana Dragar¹

UVOD

Sem to kar sem. Edinstven. Dragocen. Čudovit.
Vendar potrebujem pomoč.
In ti odložiš svoje želje in postaneš podaljšek
mojega življenja, ter mi daješ, kar mi
primanjkuje.

Pam Brown

Ljudje, dokler smo zdravi, ne razmišljamo, da bomo lahko, če bomo zboleli za demenco, zelo drugačni. Ne verjamemo, da bomo, bolni, lahko delali stvari, ki se nam zdravim zdijo nemogoče. Težko sprejemamo, da ne bomo hoteli ali želeli pomoči od svojcev ali drugih oseb, ki bodo opazili naše težave in nam želeli pomagati.

Ne moremo verjeti, da bomo lahko postali zaradi bolezni zelo samosvoji, velikokrat popolnoma nedopovedljivi, da bomo celo v svojih najbližjih videli sovražnika - nekoga, ki nam hoče škodovati.

Bolezen - demenca zelo spremeni življenje bolnih. Seveda pa spremeni tudi življenje njihovih družin, svojcev. Posebno na začetku bolezni, ko ta ni še tako očitna in prepoznavna, so svojci bolnih popolnoma izgubljeni in doživljajo hude stiske. Opazijo spremembe pri svojcu, vedo, da potrebuje pomoč, vendar ne vedo, kam naj se obrnejo. Posebno je hudo takrat, ko bolni vsakršno pomoč odklanja, ko misli, da je z njim vse v najlepšem redu in v vsaki osebi, tudi najbližji, vidi grožnjo. Svojci bolnih pri iskanju pomoči vse prevečkrat naletijo na nerazumevanje in nesprejemanje. Ne dobijo podpore in pomoči, nasprotno, večkrat naletijo celo na očitiranje, da pretiravajo, da naj malce potrpijo, ali celo na očitke, da želijo svojca nekje odložiti in se materialno okoristiti.

Na naši delavnici Nemoč in (ne)pomoč svojcem dementnih bolnikov je bilo predstavljenih več bolnikov z demenco in težave njihovih svojcev, pa tudi težave strokovnih delavcev, ki so jih imeli pri nudenju pomoči tem ljudem.

---

¹ *Jana Dragar, socialna delavka, Enota za gerontopsihiatrijo, Psihiatrična klinika, Studenec 48, 1260 Ljubljana Polje*